

HELLO JADOO!

Tập 1

Quan tâm

Lời: Lee Yujeong | Tranh: Kim Jeongjin | Người dịch: ù Shinki

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Lời ngữ

**Sự quan tâm chân thành
chính là khi bạn coi trọng người khác
như chính mình.**

Một người bạn của tớ bị trượt ngã trên con đường rất đông người qua lại. Lúc đó tớ bị giật mình nên đã hét toáng lên: "Cậu không sao chứ?", rồi vội đỡ bạn ấy đứng dậy.

Bạn ấy bảo: "Tớ không sao. Cảm ơn cậu!" nhưng sắc mặt thì không được tốt lắm.

"Sao bạn ấy lại không vui nhỉ?"

Sau khi chia tay bạn ấy, về nhà, tớ vẫn thấy băn khoăn trong lòng và đã suy nghĩ lại thật cẩn thận. Nếu tớ là bạn ấy thì tâm trạng lúc đó sẽ thế nào nhỉ? Và rồi tớ đã hiểu ra lý do.

Thì ra bạn ấy xấu hổ vì bị ngã. Lúc đó, bạn ấy chỉ muốn mau chóng đứng dậy và đi khỏi chỗ ngã thôi. Nhưng chỉ vì tớ hét toáng lên mà khiến cho mọi người trên đường đều nhìn bạn ấy.

Giờ thì tớ đã hiểu ra rồi. Quan tâm thực sự là khi bạn coi trọng người khác như chính mình. Nếu tớ bị ngã thì có lẽ tớ sẽ mong được bạn ấy nhẹ nhàng đỡ dậy mà không để người khác phát hiện ra.

“Nếu là mình thì sao nhỉ?”.

Nếu tớ nghĩ như vậy trước khi quan tâm đến bạn ấy thì cả hai bọn tớ đã đều có thể cười vui vẻ trở về nhà rồi.

Cuốn sách này gồm bốn câu chuyện về sự quan tâm đến người khác mà Jadoo, một cô bé vui vẻ, hoạt bát, dễ thương đã trải qua. Có lúc mắc lỗi, có lúc kết quả không được như mong muốn, nhưng càng quan tâm đến người khác thì Jadoo càng hiểu ra rằng không chỉ người được quan tâm mà cả người “trao đi” sự quan tâm đều hạnh phúc.

Các em có muốn cùng trải nghiệm với những câu chuyện của Jadoo một cách thú vị như là câu chuyện của chính mình không? Vậy thì hãy học thuộc câu thần chú này nhé!

“Nếu là mình thì sẽ thế nào nhỉ?”.

Lee Yujeong

Mục lục

Trò chơi

"Thiên thần hộ mệnh bí mật"

1 Quan tâm đến bạn bè

Trò chơi "Thiên thần hộ mệnh bí mật"

• 8

Có

Có ạ!

2 Quan tâm đến người khác

Tôi phải là người đầu tiên • 32

3 *Quan tâm đến tự nhiên*
Kế hoạch giúp đỡ bé mèo • 56

4 *Quan tâm đến gia đình*
Ai sẽ nghĩ cho mình đây? • 84

1 Trò chơi "Thiên thần hộ mệnh bí mật"

Quan tâm đến bạn bè
Quan tâm là muốn chăm sóc,
lo lắng cho người khác.

- Các em thân mến, các em có muốn tham gia một trò chơi vô cùng thú vị trong suốt một tuần không?

Cô giáo chủ nhiệm vừa nói xong từ "trò chơi", ngay lập tức, cả lớp Jadoo liền hoan hô ầm ĩ lên.

Trò chơi

"Thiên thần hộ mệnh bí mật"

- Trò chơi gì thế cô?

Jadoo không kìm được tò mò bèn hỏi cô. Cô vừa cười vừa trả lời:

- Đây là trò chơi "Thiên thần hộ mệnh bí mật". Bây giờ, cô sẽ phát cho mỗi em một tờ giấy có ghi tên các bạn trong lớp mình. Các em sẽ trở thành thiên thần hộ mệnh bí mật của người bạn được ghi tên trên tờ giấy đó và trong suốt một tuần này, hãy bí mật quan tâm, chăm sóc bạn ấy nhé! Nhưng các em tuyệt đối không được để lộ mình là thiên thần hộ mệnh của ai đâu đấy. Các em có làm được không?

Cả lớp Jadoo đồng thanh hét lớn trả lời cô giáo:

– *Có ạ!*

Ngay khi cô giáo bắt đầu phát giấy, cả lớp ai nấy đều vô cùng hồi hộp giở ra xem ngay. Chẳng biết có phải bạn nào đó thấy trên giấy viết tên người mà mình thích hay không mà hét vác cả lên: “Yeah!”. Nhưng cũng có bạn mặt đầy thất vọng khi nhìn vào giấy của mình.

– *Cầu cho trên giấy viết tên Min-ji.....*

Thấy sắp đến lượt mình nhận giấy, Jadoo bèn chấp hai tay cầu nguyện. Cô bé nghĩ nếu mình là thiên thần hộ mệnh bí mật của Min-ji thì dù là việc gì cũng sẽ vui vẻ làm cho Min-ji.

Yeah!

- Chà, đến lượt Jadoo.

Jadoo dùng hai tay lễ phép nhận lấy tờ giấy cô giáo đưa. Sau đó, cô bé khum hai bàn tay lại, hé tờ giấy ra xem để không bị ai nhìn thấy. Trên giấy viết tên Yoon-seok, người ngày nào cũng trêu chọc Jadoo.

Đừng cố
động vào tờ!

Yoon-seok!

Yoon-seok!

“Cái đứa chuyên kéo tóc mình, Yoon-seok, lại là người bạn bí mật của mình á? Đúng là “oan gia ngõ hẹp” mà. Không thể nào tin được!”.

Cứ nghĩ đến việc phải làm gì đó cho Yoon-seok suốt một tuần liền, Jadoo đã cảm thấy khó chịu như đang chịu phạt vậy.

– Người bạn bí mật của cậu là ai thế? Cho tớ xem một tí thôi!

Bạn cùng bàn với Jadoo, Dol-dol nghiêng đầu định ngó trộm vào tờ giấy của Jadoo. Jadoo thấy vậy bèn giờ nắm đấm với Dol-dol dọa.

– Đừng có động vào tớ bây giờ. Tớ cần cho đấy.

Hôm sau đến lớp, mặt mũi Jadoo vẫn u ám như vậy.

“Phải làm gì cho Yoon-seok bây giờ nhỉ?”.

“Sao cô lại bắt chơi cái trò vợ vắn này thế nhỉ?”.

Jadoo thở dài ngồi phịch vào chỗ. Và thò tay vào ngăn bàn định lấy hộp bút ra. Nhưng tay cô bé lại chạm vào thứ gì đó chứ không phải hộp bút.

“Ồ! Đây là sô-cô-la mình thềm ăn mà!”.

Trên thanh sô-cô-la có dán mẫu giấy ghi chữ “Thiên thần hộ mệnh bí mật của bạn”. Jadoo vội vàng ngó nghiêng khắp nơi.

“Ai để vào đấy thế nhỉ? Nhìn quà thì lẽ nào là Seong-hoon nhà giàu? Dol-dol thì chả bao giờ chịu chia đồ ăn của mình cho ai nên chắc chắn là không phải rồi. Thiên thần của mình chắc không phải Yoon-seok đấy chứ?”.

Đang ngó nghiêng xung quanh để đoán xem là ai thì Jadoo bắt gặp ánh mắt của Eun-hee.

Jadoo bèn nhớ ngay đến mấy hôm trước, Eun-hee đã khoe khoang thế nào khi mua sô-cô-la ở siêu thị. Ngay khi bắt gặp ánh mắt của Eun-hee đáng ghét, cả Jadoo và Eun-hee không ai bảo ai đều “Hứ” một tiếng rồi quay đầu đi.

“Chỉ có mỗi Min-ji biết mình muốn ăn loại sô-cô-la này thôi..... Liệu có phải Min-ji là thiên thần hộ mệnh bí mật của mình không nhỉ?”.

Jadoo cười tươi vẫy tay với Min-ji.

Ai nhĩ...?

Xinh lắm!

Nhớ ăn
nhiều nhé!

Min-ji thấy vậy cũng vui vẻ vỗ tay lại. Cô bé cười tươi như thể biết Jadoo đang nghĩ gì vậy. Càng ngày Jadoo càng tin chắc rằng thiên thần hộ mệnh bí mật của mình chính là Min-ji. Vì thiên thần hộ mệnh bí mật biết rất rõ Jadoo cần gì.

Giờ nghỉ trưa, Jadoo chơi đá bóng với các bạn bị ngã và khi quay về lớp học đã thấy trên bàn có miếng băng dán cá nhân rồi.

Cùng với đó là mẫu giấy ghi lời nhắn: “Chắc là đầu gối cậu đau lắm nhỉ? Cậu hãy dán cái này và mau khỏi nhé!”.

Không chỉ có thế, Jadoo cứ ra khỏi chỗ là thiên thần sẽ để một tờ giấy vào ngăn bàn của cô bé.

“Hôm nay, cậu búi tóc xinh lắm!”.

“Nghe nói bữa trưa nay có món thịt chua ngọt cậu thích đấy. Nhớ ăn nhiều nhé!”.

Trên giấy, lúc nào cũng ghi những lời đầy tình cảm. Người hiểu rõ Jadoo như vậy, còn ai ngoài Min-ji nữa chứ.

“Thiên thần hộ mệnh bí mật của mình đối xử với mình tốt như vậy, mình cũng phải làm gì cho Yoon-seok chứ nhỉ?”.

Jadoo nói rồi liếc nhìn Yoon-seok. Cô bé thấy Yoon-seok thường ngày lúc nào cũng nghênh ngang mà hôm nay lại ngồi ủ rũ một chỗ. Mọi người ai cũng tự hào khoe những thứ mình nhận được từ thiên thần hộ mệnh bí mật nhưng Yoon-seok thì chẳng nhận được gì, chỉ biết ỉu xìu. Thấy vậy, Jadoo cũng cảm thấy có chút áy náy.

“Ghét thì ghét nhưng trò chơi là trò chơi. Từ giờ, mình sẽ hoá thân thành thiên thần hộ mệnh bí mật của cậu ấy!”.

Jadoo băn khoăn không biết nên làm gì cho Yoon-seok. Vì vậy, cô bé bắt đầu lén quan sát Yoon-seok. Phải biết Yoon-seok cần gì thì mới giúp cậu ấy được.

Vừa hay lúc cô giáo phát tờ thông báo thì Yoon-seok lại không có ở chỗ.

